

ACADEMIA prezentacje w obiektywie

KOLEJNE ŻYCIE MUZYKI

F o t o g r a f i e J a k u b O s t a ł o w s k i

Jedne były nieznane. Inne niedostatecznie zabezpieczone. Jeszcze zapisane na wałkach woskowych, płytach i taśmach, odzyskują

ZBIORY FONOGRAFICZNE INSTYTUTU SZTUKI PAN

mgr Jacek Jackowski – kierownik

mgr Piotr Dorosz – starszy dokumentalista (Studium Doktoranckie IS PAN)

mgr Ewelina Grygier – prace zlecone (Studium Doktoranckie IS PAN)

współpraca **dr Weronika Grozdew-Kołacińska** (Polska pieśń i muzyka ludowa)

współpraca przy realizacji projektów i grantów:

- mgr Anastasia Niakrasava ■ mgr Teresa Nowak ■ mgr Anna Rutkowska ■ mgr Maria Szymańska-Ilnata (Studium Doktoranckie IS PAN) ■ mgr Barbara Śnieżek ■ mgr Maciej Królikowski ■ mgr Marta Kramicz
- mgr Agnieszka Nagnajewicz ■ Kaja Mačko-Gieszcz ■ Anna Walkowiak ■ Bartosz Niedźwiecki ■ Paulina Książek

inne nie dawały się łatwo rozpoznać. Bezcenne utwory tradycyjne tu coś, co dawno straciły: chwile, kiedy ktoś ich słucha.

ACADEMIA prezentacje w obiektywie

Fot. 1: Jacek Jackowski kalibruje głowicę magnetofonu Nagra 4.2.

Fot. 2: Piotr Dorosz w studiu digitalizacyjno-nagraniowym

Fot. 3: Najstarsze nagranie folkloru polskiego na wałku woskowym Edisona z 1904 roku

Fot. 4: Ewelina Grygier przygotowuje taśmę magnetyczną do odtworzenia

Fot. 5: Piotr Dorosz prezentuje płytę miękką typu Decelith nagrany w 1945 roku

Fot. 6: Niekompletny fonograf Edisona

Kolejna duża partia nagrań ze Zbiorów Fonograficznych IS PAN. Kolekcje nagraniowe Franciszka Kotuli z Muzeum Etnograficznego w Rzeszowie, Towarzystwa Regionalnego w Woli Osowińskiej, z Muzeum Południowego Podlasia. Część nagrań dokonanych na wschodnim Mazowszu przez Wandę Księżopolską. Takie m.in. skarby polskiej muzyki tradycyjnej zostały zdigitalizowane, opracowane i opisane w latach 2014–2015 w pierwszym etapie projektu „Polska muzyka ludowa – dziedzictwo fonograficzne. Stan aktualny, zachowanie, udostępnianie”. Na 2016 rok zaplanowano prace nad kolekcjami m.in. Archiwum Muzycznego Folkloru Religijnego w Instytucie Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Pracowni „Archiwum Etnolingwistyczne” Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie czy Bukowiańskiego Centrum Kultury „Dom Ludowy” w Bukowinie Tatrzańskiej. Równolegle powstaje repozytorium cyfrowe zawierające ponad 150 tysięcy rekordów (cadis.ispan.pl).

„Oddaję nutę w nieskażonej prostocie (tj. o ile skażenie nie pochodzi z winy śpiewających) tak jak wybiegła z ust ludu, bez żadnego przystroju harmonijnego, bo mam przekonanie, że najdzielniejszą jest w samorodnej, niczem nie zmaconej czystości jak ją natura natchnęła” – pisał Oskar Kolberg, antropolog, dokumentalista polskiej kultury muzycznej. W ludziach realizujących swoje pasje w Zbiorach Fonograficznych Instytutu Sztuki PAN – jedynej w kraju jednostce zajmującej się ochroną, opracowywaniem i udostępnianiem historycznych nagrań etnomuzycznych – znalazł godnych kontynuatorów.

więcej informacji: www.ispan.pl/pl/zbiory/zbiory-fonograficzne

ZBIORY FONOGRAFICZNE INSTYTUTU SZTUKI PAN

